

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om gymnasiet m.v.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.).

(Fremsat 22/11 89. Første behandling 1/12 89. Betænkning 15/5 90).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lone Møller (S):

Ved førstebehandling af gymnasieloven tog Socialdemokratiet en række forbehold, som igennem måneders drøftelser nu er imødekommet af ministeren. Vi kan derfor støtte forslaget til lov om gymnasiet m.v. med de opstramninger, som fremgår af forliget mellem regeringen og Socialdemokratiet.

Ministerens første udspil om taxametrydelse er blevet taget af bordet efter massiv modstand fra alle berørte parter. Et nyt udspil i lovforslagets § 16 lægger op til, at ministeren kan skride ind og regulere amtskommunernes udgifter pr. elev. Vi ved, at ungdomsårgangene i de kommende år vil være faldende, og medvirker gerne til at undgå en standardglidning. Det har været afgørende for Socialdemokratiet at få understreget, at det generelle undervisningsniveau, som har været gældende i 1980'erne, skal opretholdes i 1990'erne.

Regler for fordeling af elever på skolerne ønsker ministeren selv at fastsætte. Det har været afgørende at præcisere, hvordan man i fremtiden vil gennemføre fordelingen af eleverne, så

det ikke ligger inden for ministerens kompetence eksempelvis at gennemføre helt nye metoder at fordele eleverne efter. Forliget sikrer, at der er blevet oprettet et fordelingsudvalg svarende til de udvalg, som eksisterer i dag og fungerer godt.

Den overordnede fordelingspolitik bygger på, at det ikke skal være muligt at overføre en elev til andre skoler, såfremt der er ledig kapacitet på den skole, eleven har søgt optagelse på.

Som noget nyt indføres bestyrelser. Principet med at lægge beslutningskompetencen ud til de enkelte skoler harmonerer fint med Socialdemokratiets decentraliseringstanker. Men det har været vigtigt at få fastslået, at der på gymnasieområdet er en væsentlig forskel i forhold til folkeskolen. Alene den realitet, at ca. 40 pct. af eleverne er over myndighedsalderen, gør, at man ikke kan overføre modellen fra folkeskolen. Derfor er vi tilfredse med, at den præcise sammensætning af bestyrelsen ikke er fastlagt i lovforslaget, men at der åbnes mulighed for forskellige ordninger, ligesom der kan være forskel på bestyrelsernes kompetence. Friheden til at finde en sammensætning, som man lokalt finder hensigtsmæssig, ser jeg som en fordel.

I det oprindelige forslag var det overladt til amtsrådet at beslutte, hvem der skulle være formand for det pædagogiske råd, som afløser lærerrådet. Forliget indebærer, at gymnasie- og hf-lærerne selv vælger deres formand og selv fastsætter deres forretningsorden. Denne ændring i forhold til ministerens udspil er vigtig, idet det herved markeres, at lærerne gennem det pædagogiske råd skal spille en væsentlig rolle i beslutningsprocessen.

Det fremhæves yderligere i forligsteksten, at det pædagogiske råd skal beskæftige sig med de spørgsmål, lærerrådet hidtil har beskæftiget sig med. Det samme gør sig gældende for elevrådet.

Det er også fastslået, at såvel lærere som elever har stemmeret i skolebestyrelserne.

Sidst, men ikke mindst, er det fastslået, at såfremt undervisningsministeren i fremtiden ønsker gennemført regelændringer på en række områder, kan det kun ske efter en drøftelse med forligspartierne. Det er altså ikke muligt for undervisningsministeren at luske en regelsanering eller et bekendtgørelsesforslag igennem uden nye gennemgribende drøftelser med forligspartierne.